

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/273/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116217010
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7116217010.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcu A. A., nar. XX.XX.XXXX, L., H. XX, zast. Advokátskou kanceláriou, Tomášom Hermanom, advokátom, Košice, Bočná 10, IČO: 50 280 970 proti žalovanej I. A.j, nar. XX.X.XXXX, L., F. XX, o vrátenie daru, o návrhu na neodkladné opatrenie, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu 24C/183/2016-58 zo 17.1.2017 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením rozhodol, že žalovaná je povinná zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou nachádzajúcou sa v Košiciach, v okrese Košice I, Mestská časť Košice - Sever, v katastrálnom území E. mesto, evidovanou na liste vlastníctva č. XXXXX ako byt č. XX na 4. poschodí obytného domu súpisného čísla XXX, popis stavby bytový dom H. XX,XX,XX, postavený na parcele registra C č.XXXX o výmere 231 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, na parcele registra C č.XXXX o výmere 255 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a na parcele registra C č.XXXX o výmere 267 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, ako aj spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 181/10000 k celku na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a k vyššie uvedeným pozemkom a to až do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 24 C 183/2016.

2.V odôvodnení uznesenia o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho 3.8.2016 vo veci samej domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, že podaním zo dňa 13.1.2017 žalobca žiadal, aby nariadil neodkladné opatrenie (ďalej len NO), ktorým uloží žalovanej povinnosť zdržať sa predaja, darovania, zámeny, prenájmu, vloženia nehnuteľnosti do majetku obchodnej spoločnosti, vypožičania, zriadenia vecného bremena, zriadenia záložného práva alebo zabezpečovacieho prevodu práva k vyššie špecifikovanej nehnuteľnosti až do právoplatného skončenia konania o vrátenie daru a uviedol akými skutočnosťami návrh odôvodnil. Poukázal na to, že žalovaná sa k žalobe vo veci samej vyjadrila podaním z 29.11.2016, ktorým žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, že tvrdenia žalobcu pokladala za klamlivé a zavádzajúce a spory medzi žalobcom a žalovanou hodnotila ako obojstranné a ako dôsledok porozvodového napätia medzi nimi. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov zistil nasledovné skutočnosti: Žalobca ako darca a žalovaná ako obdarovaná uzavreli 12.3.2001 darovaciu zmluvu, na základe ktorej žalobca previedol na žalovanú vyššie špecifikovanú nehnuteľnosť počas trvania ich manželstva. V článku VI. zmluvy je obsiahnuté prehlásenie žalovanej, že žalobcovi umožní bezplatné užívanie nehnuteľnosti a v prípade choroby sa o neho náležite postará. Zároveň vzala na vedomie, že darca sa môže domáhať vrátenia daru v prípade, ak sa obdarovaná zachová k nemu spôsobom, ktorý hrubo porušuje pravidlá občianskeho nažívania. Vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej bol v katastri nehnuteľností povolený pod č. V489/01. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX z 3.8.2016 zistil, že žalovaná bola zapísaná ako výlučná vlastníčka vyššie špecifikovanej nehnuteľnosti, pričom titulom nadobudnutia bola darovacia zmluva z 28.3.2001. Žalobca písomne, listom z 21.7.2016 vyzval žalovanú na vrátenie daru z rovnakých dôvodov, ako sú uvedené v žalobe. Z pripojenej doručky a podacieho

lístka zistil, že výzvu žalovaná prevzala 25.7.2016. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I z 3.8.2016 zistil, že konateľom obchodnej spoločnosti REUTER s.r.o. so sídlom v Košiciach, Tokajčicka 871/20, IČO: 47063386, ktorá vznikla 13.3.2013, bol od 13.3.2013 do 23.3.2016 žalobca a počnúc od 24.3.2016 žalovaná. Jedinou spoločníčkou tejto obchodnej spoločnosti je od počiatku žalovaná. Z potvrdenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice - Dargovských hrdinov č. PÚ-329/OPP-DH-2016ORPZ-KE-OPP4/2016-P z 30.5.2016 zistil, že žalobca urobil oznámenie o tom, že žalovaná svojím správaním narúša občianske spolunažívanie a spôsobila mu škodu na majetku tým, že ho udrela po tvári, pričom mu spadli dioptrické okuliare, ktoré sa poškodili. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX zo 21.11.2016 zistil, že ako výlučný vlastník nehnuteľnosti bol zapísaný B.. A. C., nar.XX.X.XXXX, na základe rozhodnutia o povolení vkladu kúpnej zmluvy V-12223/16 z 11.11.2016. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX z 12.1.2017, t.j. v čase rozhodovania o návrhu na NO zistil, že žalovaná je opätovne zapísaná ako výlučná vlastníčka vyššie špecifikovanej nehnuteľnosti (na základe titulu nadobudnutia - darovacia zmluva z 28.3.2001). Citujúc znenie § 324 ods.1, § 325 ods.1, § 326 ods.1,2, § 329 ods.1 CSP, § 630, § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka, uzavrel, že z dikcie vyššie citovaného § 325 ods.1 CSP vyplýva, že predpokladom pre nariadenie NO je potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Navrhovateľ NO preto v návrhu musí uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a zároveň musí uviesť skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 CSP). V predmetnej veci je z obsahu žaloby zrejmé, že nárok, ktorému mal poskytnúť ochranu nariadením NO, vychádza z uplatnenia vlastníckeho práva. Žalobca sa vo veci samej domáha vrátenia daru, určenia vlastníckeho práva k predmetu daru a vypratania nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom daru. Právny základ uplatneného nároku je daný podľa vyššie cit. § 630 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje osobitný spôsob zániku darovacieho vzťahu, ku ktorému dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému, ktorý hrubo porušil dobré mravy svojím správaním k darcovi alebo k členom jeho rodiny. Ak darca (dôvodne) uplatní právo na vrátenie daru, týmto okamihom sa obnoví pôvodný stav, t.j. vlastnícke právo darcu k predmetu darovania a obdarovanému vznikne povinnosť vydať predmet daru darcovi. Zákon vo vyššie citovanom § 126 Občianskeho zákonníka poskytuje vlastníkom súdnu ochranu vlastníckeho práva k hnuťelným i nehnuteľným veciam proti tým, ktorí neoprávnene zasahujú do ich vlastníckeho práva; najmä umožňuje domáhať sa určenia vlastníckeho práva, ako aj vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržuje a konštatovať, že žalobca v čase podania návrhu na NO splnil základné podmienky pre jeho nariadenie, pretože ním uvedené skutkové okolnosti ako aj skutočnosti, vyplývajúce z predložených listinných dokladov, hodnoverne osvedčujú pravdepodobnosť ním uplatneného nároku vo veci samej, ako aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami. Z predložených listín totiž vyplynulo, že žalobca darovacou zmluvou previedol vlastnícke právo k nehnuteľnosti na žalovanú, ktorá je v katastri nehnuteľností zapísaná ako výlučná vlastníčka predmetu darovania, žalobca opísal skutočnosti, ktoré by v prípade ich preukázania v rámci vykonaného dokazovania mohli byť kvalifikované ako hrubé porušenie dobrých mravov odôvodňujúce vrátenie daru a zároveň, uviedol rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, spočívajúce v zámere žalovanej previesť nehnuteľnosť na tretiu osobu. Z predložených dôkazov je totiž zrejmé, že žalovaná v priebehu konania, na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11.11.2016, previedla nehnuteľnosť na B.. A. C.. Tento bol ako výlučný vlastník nehnuteľnosti zapísaný do katastra na základe rozhodnutia o povolení vkladu kúpnej zmluvy V-12223/16 z 11.11.2016 a zrejme v dôsledku odstúpenia od tejto zmluvy došlo k obnoveniu vlastníckeho práva žalovanej k predmetnej nehnuteľnosti. Pre tento záver svedčí aktuálny výpis z listu vlastníctva č. XXXXX, ďalej konštatoval, že účelom nariadenia tohto NO je zabrániť ďalším prevodom vlastníctva k danej nehnuteľnosti a teda v záujme právnej istoty nielen sporových strán, ale aj prípadných ďalších dobromyseľných nadobúdateľov a to až do doby, kým odpadnú dôvody, pre ktoré bolo opatrenie nariadené, najmä však do doby právoplatného rozhodnutia vo veci samej, v ktorom súd posúdi, či sú dané dôvody na vrátenie daru a teda, na obnovenie vlastníckeho práva žalobcu k predmetu daru. Zhrnúc vyššie uvedené, súd návrhu na nariadenie NO vyhovel. Pokiaľ sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa predaja, darovania, zámeny, prenájmu, vloženia nehnuteľnosti do majetku obchodnej spoločnosti, vypožičania, zriadenia vecného bremena, zriadenia záložného práva alebo zabezpečovacieho prevodu práva k vyššie špecifikovanej nehnuteľnosti, súd uvádza, že tieto úkony sú zahrnuté v pojme nakladania s nehnuteľnosťou (ide o obmedzenie jedného zo základných oprávnení vlastníka veci) a preto pre účel, sledovaný neodkladným opatrením postačovalo, aby súd uložil povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou.

3. Uznesenie napadla včas podaným odvolaním žalovaná v celom rozsahu a to z nasledovných dôvodov: Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

v zmysle § 365 ods.1 písm. f) CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP. Konajúci súd pri rozhodovaní zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z predložených dôkazov nevyplývajú a neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané. V čase podania návrhu žalobcu na nariadenie NO z 12.1.2017, ako aj v čase rozhodovania konajúceho súdu o tomto návrhu, až po súčasnosť, je ona na liste vlastníctva č. XXXXX, uvedená ako výlučná vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti. Nie je dôvodná obava, že by došlo k scudzeniu predmetnej nehnuteľnosti. Zásah zo strany súdu do výkonu jej vlastníckeho práva nie je nevyhnutný, ani potrebný. Práve naopak, v zmysle zákona, ochrana vlastníckeho práva sa zaručuje. Ona je výlučnou vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti od roku 2001, t.j. 14 rokov. Žalobca jej výlučné vlastníctvo ani jediný raz počas celej tejto doby nespochybnil. Počas celej tejto doby boli strany konania manželmi. Jediným dôvodom terajšieho konania žalobcu je jeho momentálna situácia v čase po rozvoze, kedy je len prirodzené a úplne bežné že bývalí manželia už naďalej spolu nebývajú a jeden z nich je nútený opustiť spoločnú domácnosť. Žalobca zneužíva túto mimoriadne emocionálne vypätú situáciu pre neho, aj pre ňu ako bývalej manželke, s jediným úmyslom, stať sa opäť vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, a zneužíva na to právny systém a inštitút vrátenia daru. Vzhľadom na vyššie uvedenú špecifickú situáciu a okolnosti, skutkový stav veci nezodpovedá použitej právnej norme. Má za to, že žalobca nepreukázal potrebnosť bezodkladne upraviť pomery, respektíve nepreukázal opodstatnenosť obavy, že exekúcia bude ohrozená. Účelom NO je potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov (nie pomerov bývalých manželov), pričom je potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby dočasnej úpravy, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých jej konkrétnych úkonov, v dôsledku ktorých sa žalobca môže dôvodne obávať, že by bol budúci výkon súdneho rozhodnutia ohrozený. Má zato, že žalobca v prebiehajúcom konaní dôsledne nepreukázal naliehavosť aj nutnú potrebu dočasnej úpravy, nakoľko ona je stále výlučnou vlastníčkou dotknutej nehnuteľnosti a nie je dôvod sa obávať, že by bol budúci výkon súdneho rozhodnutia akokoľvek ohrozený. Navrhla, aby súd vzal do úvahy všetky okolnosti tohto prípadu a dôsledne preskúmal aj motiváciu žalobcu, s ohľadom na zmenu osobného i právneho stavu medzi žalobcom a ňou, ako bývalými manželmi. Je dôležité vziať do úvahy aj okolnosti a to najmä načasovanie uplatneného nároku, kedy bývalý manžel tesne v čase po rozvoze žiada vrátenie nehnuteľnosti (daru) od bývalej manželky, aby tak vyriešil svoju osobnú situáciu ohľadom bývania v čase po rozvoze a to na úkor svojej bývalej manželky, tým, že hrubo a neoprávnene zasahuje do jej vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, ktorú ona vlastní už štrnásť (14) rokov. Počas celej tejto doby boli manželmi a všetko bolo „v poriadku“ - teraz sú bývalí manželia a bývalý manžel sa účelovo domáha vrátenia daru. Na základe vyššie uvedených skutočností a so zreteľom na všetky okolnosti, má za to, že súd prvej inštancie pri hodnotení skutkového stavu postupoval nesprávne a prihliadol na skutočnosti, ktoré žalobca v konaní nepreukázal. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhla, aby súd druhej inštancie napadnuté uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 17.1.2017, vedené pod sp. zn.: 24C/183/2016 zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie.

5.K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že I. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 17.1.2017, č. k. 24C/183/2016-58 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) vyhovel jeho návrhu na nariadenie NO z 12.1.2017. Napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, náležite odôvodnené a v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje. Žalovaná vo svojom odvolaní tvrdí, že vydaným rozhodnutím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f) a písm. h) CSP. Nariadením NO nebol naplnený žiaden odvolací dôvod, a preto odvolanie žalovanej považuje za nedôvodné a tvrdenia obsiahnuté v jej odvolaní za účelové a irelevantné. Žalovaná nehovorí pravdu, keď vo svojom odvolaní tvrdí, že výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností je nepretržite a že jej vlastnícke právo nebolo spochybnené. Jej vlastnícke právo bolo spochybnené doručením jednostranného právneho úkonu („výzvy na vrátenie daru“) do sféry jej poznania. Žalovaná bezprostredne potom, ako sa dozvedela o podanej žalobe o vrátenie daru, účelovo previedla v priebehu civilného sporového konania vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam fingovanou kúpnu zmluvou z 11.11.2016 na svojho brata, B.. A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. K. 3, L., D. XXX XX. Túto skutočnosť žalovaná vo svojom odvolaní ignoruje a opomína. Súd prvej inštancie preto v čase rozhodovania súdu o jeho prvom návrhu na nariadenie NO z 8.11.2016 nemal inú možnosť, než návrh na nariadenie NO zamietnuť, nakoľko vlastníkom predmetných nehnuteľností už nebola žalovaná. Vlastnícke právo bolo až na základe odstúpenia od kúpnej zmluvy zo strany brata žalovanej obnovené v prospech žalovanej, a to záznamom vykonaným Okresným úradom Košice - katastrálnym odborom. Žalovaná svojim nekorektným a amorálnym konaním počas prebiehajúceho civilného sporového konania priamo potvrdila svoje hrozby a moje obavy i tvrdenia obsiahnuté v návrhu na nariadenie NO z 8.11.2016 a následne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z 12.1.2017 a dôvodnú obavu, že scudzí nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu za účelom ohrozenia exekúcie a

znemožnenia môjho uspokojenia v prípade vyhlásenia rozhodnutia súdu, ktorým jej uloží povinnosť vrátiť predmetný dar. Konaním žalovanej bol jednoznačne preukázaný jej malígny úmysel (ktorý medzičasom aj zrealizovala) a preto bol nevyhnutný bezodkladný zásah zo strany súdu v podobe nariadenia NO. Žalovaná nevlasťní žiaden iný majetok, ktorý by bolo možné účinne postihnúť exekúciou v prípade jeho procesného úspechu. Navyše v prípade sporov o vrátenie daru má vydanie veci „in natura“ prednosť a je de facto peniazmi nezastupiteľným nárokom. Žalovaná sa účelovo, až absurdne bráni tým, že dôvodom podania žaloby o vrátenie daru má byť emocionálne vypätá porozvodová situácia. Opäť nehovorí pravdu. Žalovaná opomína fakt, že o dôvodnosti podanej žaloby prináleží rozhodnúť súdu až po komplexnom vykonaní dokazovania vyhlásením meritórneho rozhodnutia. Napadnutým uznesením však súd rozhodol výhradne o návrhu na nariadenie NO, pretože žalovaná svojim konaním osvedčila dôvodnosť podaného návrhu, a to tým, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu, počas jeho priebehu účelovo previedla na tretiu osobu. Aký iný dôkaz môže byť väčšmi usvedčujúcejší vo vzťahu k úmyslu žalovanej sťažiť, resp. znemožniť výkon rozhodnutia súdu než ten, že zrealizovala svoje hrozby a scudzila predmetné nehnuteľnosti? Žalovaná sama svojim konaním potvrdila existenciu dôvodnej obavy, že exekúcia bude ohrozená a že ujma hrozí bezprostredne, nakoľko po začatí civilného sporového konania účelovo podnikla kroky smerujúce k zníženiu hodnoty jej majetku, previedla vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na svojho brata a snažila sa o znemožnenie núteného vydania veci „in natura“ v rámci exekúcie v prípade meritórneho rozhodnutia súdu potvrdzujúceho dôvodnosť nároku, ktorého ochrany sa v tomto súdnom konaní domáham. Okamžitý zásah súdu nariadením NO potreba bezodkladnej dočasnej úpravy bola jednoznačne pri rozhodovaní o nariadení NO preukázaná a preto napadnuté rozhodnutie je správne a bolo vydané odôvodnene. II. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

6. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu zaujala nasledujúce stanovisko: S vyjadrením žalobcu, ktoré bolo doručené na Okresný súd Košice I 27.1.2017 jednoznačne nesúhlasí, nakoľko tvrdenia žalobcu považuje za účelové, klamlivé a zavádzajúce. Žalobca vo svojom vyjadrení tvrdí, že všetky jeho tvrdenia sú pravdivé. V súvislosti s tým má ale jednoznačne za to, že je to práve on, kto sa snaží všemožným spôsobom a fabuláciou z ju diskreditovať spolu so svojou priateľkou K. E. za účelom finančného prospechu a takýmto spôsobom ju psychicky a finančne poškodiť. Aj z výpovede žalobcu na OO PZ Dargovských hrdinov zo 23.2.2017 o 9:30 hod vyplýva, že s financiami mu pomáha rodina a jeho priateľka, takisto že nevlasťní žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok, v danej výpovedi žalobca ešte opomenul pripomenúť v súvislosti s finančnými prostriedkami, že so svojou bývalou manželkou mal už počas manželstva rozdelené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. V súvislosti s tým má jednoznačne za to, že žalobca sa účelovým spôsobom po 15 rokoch domáha vrátenia daru na základe svojej finančnej situácie a na základe klamstiev. Dôkazom toho je aj list p. F., z ktorého vyplýva, že si ešte koncom roka 2012 žalobca požičal finančné prostriedky v súvislosti s jeho podnikaním, ktoré vrátil až po doručení uvedenej listovej zásielky osobne p. F. do rúk manželky. Dôkaz: Zápisnica o výsluchu žalobcu z 23.2.2017, Výsluch strán sporu List od p. F. zo 17.6.2014 Čo sa týka tej skutočnosti, že ona bezdôvodne znemožnila žalobcovi vstup do bytu sa nezakladá na pravde, nakoľko v čase, keď bol žalobca v septembri 2015 so svojou priateľkou K. E. na dovolenke na Malorke, pričom jej tvrdil, že ide sám, pretože ešte zdieľali spoločnú domácnosť a žili spolu, zistila cez firemný účet Reuter s.r.o. v Tatra banke určité nezrovnalosti a nekalé skutočnosti, ktoré sa vykonávajú na účtoch. Takisto bolo zistené, že žalobca použil, respektíve cez účty svojej dcéry a syna vykonával firemné platby a prevody súvisiace s firmou Interiéry Reuter s.r.o. Ona žiadala od žalobcu vysvetlenie v súvislosti s danými nezrovnalosťami vo firme Interiéry Reuter s.r.o., ale žiadne neprišlo a žalobca sa len vyhovárал, klamal a zavádzal ju. Zároveň po zistení tej skutočnosti, že priateľka žalobcu K. E. sa stala konateľkou firmy RGR Slovakia s.r.o., dôvera voči žalobcovi bola úplne narušená a takisto tu boli ohrozené finančné zabezpečenie detí, nakoľko pod nátlakom žalobcu ju nútil naštrené finančné prostriedky používať na nákup materiálov a iných investícií pre spoločnosť RGR Slovakia s.r.o. Na základe týchto skutočností preto pristúpila k tomu, že dôvodne znemožnila žalobcovi vstup do bytu, nakoľko žalobca jej nebol schopný podať žiadne vysvetlenie a sústavne ju klamal a zavádzal a teda správanie a zavádzajúce konanie žalobcu bolo len vyústením danej situácie a v žiadnom prípade nemôžeme hovoriť o tom, že ona bezdôvodne znemožnila žalobcovi vstup do bytu. Dôkaz: Výpisy účtov, Výsluch svedka - G. E. (účtovník) Čo sa týka skutočností súvisiacich s tým, že ona opakovane fyzicky napadla žalobcu sú nepravdivé a zavádzajúce, nakoľko práve žalobca sústavne psychicky a fyzicky ju napádal, pri ktorých ale nebola privolaná polícia. Dala do pozornosti ale jednu skutočnosť, pri ktorej žalobca na zemi doma v byte doslova ju škrtil a vyhrážal sa jej, čoho svedkom bola aj dcéra G. A.. Má za to, že žalobca účelovo v jednej vypätej situácii ju vyprovokoval k tomu, aby bola privolaná polícia a následne bola rozhodnutím Okresného úradu Košice z 28.10.2016 uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Dochádzalo tu k bežnému obojstrannému napätiu medzi bývalými manželmi. Účelovým spôsobom sa žalobca snaží vyvolať domnienku o hrubom porušovaní dobrých mravov, aby získal späť predmetnú nehnuteľnosť, pričom hrubým porušením dobrých mravov sa rozumie ich porušenie značnej intenzity. Za právne relevantné sa považuje len také správanie obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo a pritom nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu. Dôkaz: Výsluch svedkov A. C., D. K. 3, I. C., F. 20 V súvislosti s vynaloženými investíciami v byte na H. ulici uviedla nasledovné: Vlastníkom predmetného bytu je ona. Žalobca sa s ňou dohodol na tom, že tam bude bývať aj so synom A., ale že predmetný byt sa bude rekonštruovať pre deti. Nepopiera, že žalobca v danom byte vykonal určité investície, ale búracie práce na starom jadre, vykurovacie práce a vodárenské práce nemá z dokladovanej a ničím nepodložené, navyše je až veľmi podozrivé, že dané faktúry sú vystavené na spoločnosť RGR Slovakia s.r.o., kde konateľkou je priateľka žalobcu K. E., tá priateľka, s ktorou žalobca udržiava intímny vzťah približne 14 rokov. Niektoré veci kúpené žalobcom ešte neboli použité pri rekonštrukcii, takže ak žalobca chce, môže si ich zobrať a takisto aj iné veci, ktoré už boli použité na rekonštrukciu. Ďalej je zrejmé, že rekonštrukciu daného bytu vykonával jej brat a teda aj on danú faktúru vystavil. Tvrdenia žalobcu o tom, že ona previedla danú nehnuteľnosť na svojho brata s úmyslom zabrániť uspokojeniu nároku žalobcu sú smiešne a klamlivé, nakoľko aby stíhala platiť všetky účty súvisiace so zabezpečením rodiny, bola nútená predať jednu zo svojich nehnuteľností. So svojim bratom sa dohodla, že mu predá danú nehnuteľnosť za 80.000,- eur. Vzhľadom „k tomu“, že brat si nesplnil svoju povinnosť a nezaplatil dohodnutú čiastku, bola nútená od kúpnej zmluvy odstúpiť a teda je stále vlastníčkou danej nehnuteľnosti. Dôkaz: Odstúpenie od zmluvy z 21.11.2016 LV č. XXXXX Ďalej v súvislosti s ohováraním zo strany žalobcu bude preukázané svedeckými výpoveďami a takisto predložila súdu SMS správy, ktoré len utvrdzujú podvodné, klamlivé a urážajúce správanie žalobcu. Trvá na tom, že išlo obojstrannú vypätú komunikáciu, ktorá bola len výsledkom porozvodovej napätej situácie a klamlivým správaním žalobcu. Dôkaz: Výsluch svedkov A. C., D. K. 3, I. C., F. XX, SMS správy Čo sa týka príčiny rozvratu manželstva, žalobca opomenul pripomenúť, že to bol práve on kto inicioval a teda dohodol sa s ňou na tom, že budú mať otvorený vzťah, nakoľko sa žalobca zamiloval a zoznámil sa prostredníctvom internetu už pred 14 rokmi s K. E. a že každý si bude žiť svoj život. Teda v žiadnom prípade tu nemožno hovoriť o nejakej nevere zo strany našej klientky. A tvrdenia žalobcu, že novú partnerku si našiel až po rozvode manželstva sú zarážajúce a klamlivé! Dôkaz: Výsluch strán sporu Vo zvyšnej časti odkázala na vyjadrenie z 28.11.2016. Na základe vyššie uvedených skutočností má jednoznačne za to, že žalobcov právny záujem spočíva iba v jeho úmysle získať osobný finančný prospech a poškodiť ju psychicky ako aj ekonomicky. Žalobca jej daroval predmetnú nehnuteľnosť v roku 2001 a vzhľadom na jeho finančnú situáciu sa po 15 rokoch domáha vrátenia daru na základe klamstiev, vyhrážok, podvodov a bez právneho nároku. Je zrejmé, že spory medzi žalobcom a ňou ako bývalými manželmi sú výsledkom ich porozvodovej situácie a v žiadnom prípade ich nieje možné považovať za hrubo porušujúce dobré mravy alebo ich porušenie značnej intenzity. Pre určenie, čo je hrubé porušenie dobrých mravov je dôležité objektívne posúdenie a nie len subjektívny pocit žalobcu, a preto aby Okresný súd Košice I žalobu v plnom rozsahu ako nedôvodnú a vykonštruovanú zamietol.

7.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8.Odvolací dôvod § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení

dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

9.Z odôvodnenia napadnutého uznesenia jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

10.Žalovanou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) spočíva v tom, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

11.Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach stranách sporu.

12.Žiaden zo žalovanou uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

13.Podľa § 324 ods.1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14.Podľa § 325 ods.1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15.Podľa § 325 ods.2 písm. c) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

16.Podľa § 329 ods.1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

17.Na zdôraznenie správnosti odvolací súd dodáva, že nariadenie NO je podľa zákonných predpokladov uvedených v CSP prípustné a opodstatnené vtedy, ak a) sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, b) tieto právne vzťahy vyžadujú úpravu, c) táto úprava je potrebná a d) sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi (účastník nie je obmedzený spôsobom neprimeraným povahe veci) e) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

18.Pri nariaďovaní NO sa musí vziať zreteľ na fakticitu javu, proporcionalitu následku a príčiny jeho vzniku a je potrebné zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv účastníkov konania (nález Ústavného súdu Českej republiky IV.ÚS89/02 z 18.6.2002, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 27, nález č.97).

19.NO je zabezpečovacím prostriedkom, ktorým sa upravujú pomery účastníkov, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Pri nariaďovaní samotného NO prevláda požiadavka rýchlosti. Z toho dôvodu nie je síce potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré treba zistiť pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie NO sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ako aj z dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom NO je totiž rýchle a aj pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie NS SR 2MCdo 3/2010).

20.Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov sa zisťujú najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí sa dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa, vzhľadom na všetky okolnosti, javí ako nanajvýš pravdepodobná (uznesenie NS SR 6Cdo 171/2010).

21.Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu.

22.Žalovaná v odvolaní namieta, že jediným dôvodom terajšieho konania žalobcu je jeho momentálna situácia v čase po rozvedení, kedy je len prirodzené a úplne bežné, že bývalí manželia už naďalej spolu nebývajú a jeden z nich je nútený opustiť spoločnú domácnosť a, že žalobca zneužíva túto mimoriadne emocionálne vypätú situáciu pre neho, aj pre ňu ako bývalej manželke, s jediným úmyslom, stať sa opäť vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, a zneužíva na to právny systém a inštitút vrátenia daru. Uvedenému je nutné uviesť, že súd vo veci samej bude riešiť, či nastali okolnosti, ktoré možno podradiť pod pojem rozpor s dobrými mravmi, čo ale nemá priamy vplyv na rozhodnutie o nariadení NO.

23.Tvrdenie žalovanej, že nie je dôvodná obava, že by došlo k scudzeniu predmetnej nehnuteľnosti a, že zásah zo strany súdu do výkonu jej vlastníckeho práva nie je nevyhnutný, ani potrebný je nepravdivé a účelové, lebo k scudzeniu majetku už reálne došlo jej konaním. Predpoklad, že obdobný úkon môže zopakovať vyplýva z jej samotného vyjadrenia, keď uvádza „Tvrdenia žalobcu o tom, že ona previedla danú nehnuteľnosť na svojho brata s úmyslom zabrániť uspokojeniu nároku žalobcu sú smiešne a klamlivé, nakoľko aby stíhala platiť všetky účty súvisiace so zabezpečením rodiny, bola nútená predať jednu zo svojich nehnuteľností. So svojím bratom sa dohodla, že mu predá danú nehnuteľnosť za 80 000,- eur. Vzhľadom na to, že brat si nesplnil svoju povinnosť a nezaplatil dohodnutú čiastku, bola nútená od kúpnej zmluvy odstúpiť a teda je stále vlastníčkou danej nehnuteľnosti.“ Z uvedeného je možné vyvodiť, že v dôsledku nepriaznivej finančnej situácie pristúpila k prevodu nehnuteľnosti na brata, pričom žalovaná nijako nepreukázala, žeby došlo k zmene jej finančnej situácie a teda, že reálne už neexistuje dôvod, ktorý by viedol opätovnému k scudzeniu nehnuteľnosti.

24.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

25.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27.O trovách odvolacieho konania rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej, ktorým sa konanie končí.

28.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.